

INTÉRIEUR.

PARIS, le 20 Juillet.

UN décret du 11 de ce mois contient des dispositions à l'égard des porteurs des titres de créances de Saint-Domingue sur la marine.

Un autre décret du 15 prolonge le terme fixé au 1er juillet de la présente année, pour l'exécution des conditions attachées à l'amnistie accordée aux Français, qui depuis le 1er avril 1804 ont porté les armes contre la France, jusqu'au 1er septembre prochain.

Par décrets du 14 de ce mois S. M. vient de nommer les présidents et membres des cours impériales de Rome et de Hambourg.

(Moniteur.)

Dans lettres de Londres du 15 contiennent le bulletin suivant qu'on venait d'afficher au palais S.-James:

WINDSOR, le 13 juillet.

« S. M. a eu une nouvelle rechute dans sa maladie. » En effet, le Roi a eu vendredi soir une violente attaque: elle était accompagnée des symptômes les plus alarmans: à force de potions calmantes, il se trouvait un peu moins mal samedi dernier à l'issue du conseil de la Reine; on dépêcha un messenger au prince régent, à Londres, pour lui annoncer la rechute du Roi. Hier, à une heure, le prince régent est arrivé à Windsor; il était accompagné du duc de Cumberland.

(Journal de l'empire.)

Suite et fin de la traduction littérale du rapport du siège de Tarragone, que le général Contreras, ex-gouverneur de cette place, adresse au conseil de la régence.

La garnison s'est conduite héroïquement dans la défense, jusqu'au moment de l'assaut: elle a montré alors de la faiblesse, le soldat a cédé et s'est intimidé. Les officiers, au contraire, se sont toujours parfaitement conduits, et, le sabre à la main, ont fait les plus grands efforts pour contenir les soldats; et les réunir pour qu'ils fissent résistance et attaquaient les Français qui les poursuivaient dans les rues, et les tuaient. Mais à chaque instant leur terreur augmentait, et ils se laissaient sabrer par nous-mêmes, sans pour cela se résoudre à recommencer le combat.

Tout a conspiré contre cette pauvre garnison. *Campoverde* lui offrit en sortant de venir au plus tôt la secourir et la délivrer, et il ne l'a pas fait, malgré qu'il ait renouvelé journellement sa promesse, comme on peut le voir par plusieurs lettres que j'ai conservées, et dont je remets ci-joint les copies. Le royaume de Valence a envoyé pour secourir la place, le général *Miranda* avec une division des troupes de ce royaume, qui débarqua à Tarragone, et le jour suivant se rembarqua, et fut se joindre à l'armée de *Campoverde*. Une division anglaise se présenta le 26; le colonel *Skerret*, qui la commandait, descendit à terre pour conférer avec moi. Le 27, les artilleurs et ingénieurs anglais vinrent reconnaître le front d'attaque; et, convaincus que la place était incapable de résister, ils retournèrent à leurs vaisseaux; de sorte que tous s'éloignèrent de la place, et ils étaient venus pour la secourir. Cet abandon de la part de ceux qui venaient pour la sauver, fut le pire de tout: il fit tant d'impression dans l'esprit des soldats, qu'ils commencèrent à prévoir qu'ils étaient perdus; ils se laissaient abattre; ils ne résistaient qu'à cause de mes continuelles exhortations, parce qu'ils voyaient mon sang-froid et la confiance où j'étais que, s'ils exécutaient mes ordres, les Français n'entreraient pas. Ces raisonnemens ne pouvaient valoir que pendant quelques heures; mais bientôt l'idée de se voir abandonnés s'emparait de leur esprit et les dominait par-tout.

Le commandant anglais vint le 26 au soir, et me demanda ce que je voulais qu'il fit de sa troupe; je lui répondis que, s'il voulait débarquer et entrer dans la place, il serait reçu avec joie et traité comme il le méritait; qu'il n'avait qu'à choisir le point qu'il voulait défendre, et que je lui accorderais.

Si le marquis de *Campoverde* n'eût pas promis de venir nous secourir sans remplir sa promesse; si le général *Miranda* ne se fût pas montré dans la place avec sa division, pour qu'on la fit y paraître en disparaître comme un éclair; si la division anglaise ne se fût pas fait voir, et enfin si on n'eût pas dit à la garnison qu'elle allait être secourue, tous les jours et à chaque instant de sa dernière extrémité, persuadée alors qu'elle devait compter sur ses seules forces, elle aurait valu bien davantage; mais cette réunion de choses, si bonnes et si excellentes en apparence, et très-nuisibles dans la réalité, parce qu'elles ne reposaient sur aucun plan bon ou mauvais, ont découragé la garnison, et ont été la cause de la fatalité par laquelle la troupe perdit tout le mérite qu'elle avait contracté jusqu'au moment de l'assaut.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

PARYS, den 20 Julij.

EEN decreet van den 14^{den} dezer behelst bepalingen ten opzichte der houders van schuldbrieven van Sint-Domingo op de marine.

Een ander decreet van den 15^{den} verlegt den termijn, die op den 1sten julij dezer gesteld was, ten einde de Franschen, die sinds den 1sten april 1804 de wapenen tegen Frankrijk gedragen, de voorwaarden, die aan hunne amnestie gehecht waren, zouden kunnen vervullen, tot op den 1sten september a. k.

Bij decreten van den 14^{en} dezer, heeft Z. M. het president en leden van de keizerlijke gerechtshoven te Rome en Hamburg benoemd.

(Moniteur.)

Brieven van Londen van den 15^{den} bevelzen het volgend bulletin, dat aan het paleis van Sint-James angeplakt was geworden.

WINDSOR, den 15^{en} julij.

« Z. M. heeft eene nieuwe instorting zijner ziekte gehad. »

En indedaad de Koning heeft vrijdag avond eenen hevigen aanval doorgestaan, welke met de allerongrustbarende kenteekenen gepaard was; door de kracht van stillende dranken bevond Z. M. zich gister een weinig minder kwalijk. Laatstleden zaterdag, bij het scheiden van den raad der Koningin, zond men eenen bode naar Londen aan den prins regent, om hem de weder instorting des Konings aan te kondigen. Gister middag ten één uur, kwam de prins regent te Windsor aan; hij werd door den hertog van Cumberland verzeld.

(Journal de l'empire.)

Vervolg en slot van de letterlijke vertaling van het rapport wegens het beleg van Tarragona, hetwelk de generaal Contreras, gewezen gouverneur van die stad, aan den raad van regentschap geadresseerd heeft.

De bezetting heeft zich, tot aan de bestorming toe, bij de verdediging der stad, heldhaftig gedragen; maar toen heeft zij zwakte betoond; de soldaat is geweken en is ontmoedigd geworden. De officieren, in tegendeel, hebben zich altoos volmaakt wel gedragen, en hebben, met de sabel in de vuist, de grootste pogingen gedaan, om de soldaten in bedwang te houden en dezelve te vereenigen, ten einde op de Franschen aan te vallen, die hen in de straten vervolgden en doodden. Maar ieder oogenblik vermeerdeerde hun schrik en zij lieten zich eerder door ons neersabelen, dan dat zij besluiten konden, het gevecht te hervatten.

Alles heeft ootegen die arme bezetting zamengezworen. Toen *Campoverde* de stad uittrok, beloofde hij dezelve ten spoedigste te zullen komen bijstaan en ontzetten, en hij heeft zulks niet gedaan, niettegenstaande hij zijne belofte dagelijks heeft vernieuwd, zoo als men zulks zien kan uit verscheiden brieven, die ik bewaard heb, en waarvan ik de afschriften hier nevens zend. Het koninkrijk Valencia heeft den generaal *Miranda* met eene afdeeling troepen uit dat koninkrijk gezonden. Deze generaal landde te Tarragona, maar schepte zich den volgenden dag weder in, om zich bij het leger van *Campoverde* te voegen. Den 26sten vertoonde zich eene engelsche divisie, de kolonel *Skerret*, die het bevel over dezelve voerde, trad aan land, om met mij te spreken. Den 27sten kwamen de engelsche artilleristen en ingenieurs het front van den aanval bezigtigen, en overtuigd, dat de vesting geen wederstand kon bieden, keerden zij naar hunne schepen terug, zoo dat allen, die gekomen waren om de vesting bijstand te bieden, zich van dezelve verwijderden. Deze verlaten van den kant dergenen, die gekomen waren om de stad te redden, was het ergste van alles; dezelve maakte zoo veel indruk op de gemoederen der soldaten, dat zij begonnen te voorzien, dat zij verloren waren; zij waren meergeslagen en bodengeenen wederstand, dan uit hoofde van mijne gedurige aanmaningen, om dat zij mijne koelbloedigheid zagen en het vertrouwen bemerkte waarin ik was, dat, indien zij mijne bevelen wel uitvoerden, de Franschen niet binnen de stad zouden komen. Deze vermaningen werkten niet dan slechts gedurende eenige uren; welhaast maakte het denkbeeld van zich verlaten te zien, zich meester van hunnen geest en beheerschten overal.

Den 26sten, des avonds, kwam de engelsche commandant en vroeg mij, wat hij met zijn volk moest uitvoeren; ik antwoordde hem, dat, indien hij wilde ontschepen en de vesting binnen trekken, hij aldaar met vreugde ontvangen en behandeld zou worden, zoo als hij verdiende, dat hij slechts het punt, hetwelk hij wilde verdedigen, te kiezen had, en dat ik hem hetzelfde zou toestaan.

Indien de marquis van *Campoverde* niet beloofd had, ons te komen bijstaan, zonder zijne belofte daaromtrent te houden; indien de generaal *Miranda* met zijne divisie zich niet binnen de vesting vertoond had; met dat gevolg, dat men hem als een weerlicht zag verschijnen en weder verdwijnen indien de engelsche divisie zich niet had vertoond, en eindelijk, indien men de bezetting, in derzelver laatsten nood niet ieder dag en ieder oogenblik had diets gemaakt, dat zij bijstand zou bekomen, dan zou dezelve, verzekerd van op hare eigen krachten te moeten steunen, vrij meer hebben gedaan; maar deze samenloop van zaken, in schijn goed en voortreffelijk, maar in de daad zeer schadelijk, omdat die op geen plan, het zij een goed het zij een kwaad, toegenaamd rustte; heeft de bezetting ontmoedigd, en is oorzaak geweest van de noodlottigheid, door dewelke de troepen alle de verdiensten verloren, die zij tot op het oogenblik van den storm hadden betoond.

Un grand nombre d'officiers à l' suite de Tarragone pour éviter les peines et le danger, les uns sans permission, les autres la sollicitant sous des prétextes bien peu honorables, d'autres feignant d'être malades, d'autres enfin commettant des bassesses pour couvrir leur pusillanimité, et ceux-là ne méritent non-seulement aucune distinction, mais doivent être privés de leur emploi, autrement ils auraient encore l'impudence de se présenter avec leur décoration et de dire qu'ils ont été au siège.

La plus grande partie des corps étaient commandés par des capitaines, à défaut des chefs qui étaient partis. Ces capitaines doivent être chefs, et ceux qui se sont éloignés, qui ont été s'amuser à Villanueva et ailleurs, doivent être destitués. S'il en était autrement, justice ne serait pas faite, et il faut que justice se fasse.

Pour ce qui me concerne, je n'ai jamais rien demandé, et je ne veux aujourd'hui autre chose que d'être échangé s'il est possible. Je le désire vivement pour rentrer en campagne, et en attendant, j'espère que ma femme qui se trouve à Majorque, percevra une partie de mes appointemens, chose que je ne demanderais pas non plus, si mes biens n'étaient au pouvoir de l'ennemi.

Avant de perdre la place, j'écrivis et je dis clairement que d'après les opérations qui se faisaient, ou pour mieux dire qui se méditaient, on perdrait indubitablement la place, la garnison et l'armée. La junte supérieure de la principauté pourra vous instruire de tout, parce que j'ai toujours eu soin de la prévenir de ce qui se passait; elle a fait de son côté tout ce qu'elle a pu pour qu'on entreprît l'opération de faire lever le siège, la seule dont il fallait s'occuper et exécuter sans retard et d'accord avec moi, quel que fût le nombre et l'espèce des ennemis que nous avions à combattre; mais tout fut vain, et chaque jour on pensait moins à tout cela au quartier-général, ainsi qu'on peut s'en assurer par la lettre du général *Campoverde*, par laquelle il m'ordonne de lui envoyer trois-mille hommes des meilleures troupes de la garnison, qui devaient s'embarquer dans la nuit du 27 au 28, sous les ordres du colonel *O-Rouan*, qui s'était présenté chez moi pour cela à 11 heures du soir. J'ordonnai qu'il s'embarquât avec le régiment d'Almeria; mais cette disposition n'eut pas lieu, et personne n'a revu ledit *O-Rouan*.

Par la même lettre, on peut voir la confusion qui régnait au quartier-général, où le marquis de *Campoverde* croyait qu'une division de 4000 Anglais était arrivée dans la place, et le commandant anglais m'a assuré qu'il n'avait que 1000 hommes qui étaient partis de Cadix le 9 juin; il voulait aussi que les troupes qu'il me demandait s'embarquassent la même nuit, et il ne pouvait ignorer que c'était impossible, car je n'avais d'autres moyens que ceux que me prêtaient les Anglais, et ceux-ci n'en avaient alors aucun de disponible.

(Moniteur.)

W E T E N S C H A P P E N.

In de zittingen van de algemeene vergadering der hollandsche huishoudelijke maatschappij te Haarlem, begonnen den 11den en geëindigd den 13den juni 1811, zijn de volgende prijzen en remuneration toegekend:

Aan *Evert Hendrik Grave*, te Deventer, en *François Noël Devillepoix*, te Breda, geassocieerden van eene door hen te Deventer opgerigte blauwe vitriool fabriek, de zilveren medaille;

Aan *Gerrit de Hoog*, te Delft, waanus het exerceren der veeartsenijkunde aldaar, de premie van twee-hondert guldens, voor het tweede jaar, uitgelooft bij prijsvraag n°. 29;

Aan *Johannes Georgius Antonius Dalkemien*, te Grave, de tweede gouden medaille en vijf-en-twintig dukaten, voor het oprigten van eene tranjk van oker-aarde, uitgelooft bij prijsvraag n°. 149, bl. 104, nevens vijf pct. van hetgeen hij gedurende de drie eerste jaren zal hebben gedebiteerd;

Aan den zender van het model van een' log of telllooper, dienende tot betere en nadere bepaling der snelheid van een schip op zee, ter dinging naar de prijsvraag n°. 74, onder de zinspreuk:

*Door moete en vlijt noch kosten gespaard,
Heb ik dit werktuig vervaard.*

Eene remuneration van zes tien dukaten, indien hij vrijheid geeft, dat zijn biljet geopend wordt;

Aan den jongeling *Johannes Reekers*, te Haarlem, de zilveren medaille of zes dukaten, tot aanmoediging van zijn betoonden ijver en bekwaamheid in het schilderen;

Aan den zender van het model eener as tot het sporen van rijtuigen, geteckend met de spreuk:

*Om de as naar het spoor te zetten,
Moet men op de schroeven letten.*

In het voorgaande jaar geremuneerd met de zilveren medaille of zes dukaten, wordt, hiermede, berigt, dat zijn nader ingezonden model onvoldoende is bevonden, en hem dus alnog voormelde remuneration, op het eerste model toegelegd, wordt aangeboden, mits hij vrijheid geeft, dat het biljet, daarbij gezonden, worde geopend.

Voorts heeft de vergadering met zeer veel genoegen gezien eenige modellen van spaarlampen en andere fabriekmatige stukken, ingezonden door *C. F. Schmidt*, konst-spaarlicht-werker en directeur van het bureau voor inlandsche vlijt, te Amsterdam, aan wien, ter aanmoediging van zijne vlijt, als een blijk van goedkeuring, zal worden ter hand gesteld een volledig exemplaar van de verhandelingen, die door deze maatschappij tot heden zijn uitgegeven.

Een groot aantal officieren is uit Tarragone gevlugt, ten einde de moeite en het gevaar te ontwijken sommigen zonder en anderen met verlof, dat zij onder allerhande weinige eervolte voorwendsels vroegen; anderen veinsden ziek te zijn, en eindelijk nog anderen, begingen laagheden, om hunne lathartigheid te bedekken; en deze verdienen niet alleen hoegenaaad geene onderscheiding, maar moeten van hunnen post worden onttrokken, anders zouden zij nog wel de onbeschaamdheid hebben, met hunne decoratie te pronken en te zeggen, dat zij de belegering hadden bijgewoond.

Het grootst gedeelte der korpsen werd gekommandeerd door kapiteinen, bij gebrek aan oversten, die vertrokken waren. Deze kapiteinen verdienen oversten te worden, en die, welke zich hebben verwijderd, die zich te Villanueva en elders hebben opgehouden, moeten afgezet worden. Indien zulks anders plaats hadde zou er geen regt geschieden, en wat regt is moet regt blijven.

Wat mij aangaat, ik heb nimmer iets verzocht en wil ook thans niets anders, dan uitgewisseld te worden, indien zulks mogelijk is. Ik wensch dat variglijk; om weder te veld te kunnen trekken, en middelerwijl wensch ik, dat mijne vrouw een gedeelte van mijn traktement moge genieten, iets dat ook ik al niet vragen zou, indien mijne goederen niet in 's vijands handen waren.

Alvorens de vesting te verliezen, schreef en zeide ik duidlijk, dat, volgens de operaten, die men uitvoerde of lieve die men in den zin had uit te voeren, men ongetwijfeld de vesting, de bezetting en het leger moest in het verderf storten. De opperste junta van het prinsdom zal u van alles kunnen oorderrigten, om dat ik altoos zorg heb gedragen, derzelve van alles, wat er voorviel, kennis te geven; zij heeft van hare zijde de alles aangewend, wat in haar vermogen was, om te maken, dat men de operatie, om het beleg te doen opbreken, ondernam; de eenige operatie, waarmede men zich had behooren bezig te houden, en die men, hoe groot ook het getal en wat ook de soort van vijanden was, die wij te bevechten hadden, met mij vereenigd had behooren uit te voeren; maar alles was te vergeefs; en ieder dag dacht men in het hoofdkwartier al minder en minder aan dit ontwerp, zoo als men zich daarvan kan overtuigen uit een' brief van den generaal *Campoverde*, in dewelken hij mij gelast, hem drie duizend man van de beste troepen der bezetting te zenden, die zich in den nacht tusschen den 27 en 28sten, onder de bevelen van den kolonel *O-Rouan*, moesten inschepen; welke kolonel zich ten 11 uren des avonds bij mij aanmeldde. Ik gaf bevel, dat hij zich met het regiment van Almeria moest inschepen; maar deze schikking had geen plaats en niemand heeft den gezegden *O-Rouan* wedergezien.

Uit denzelfden brief kan men zien, welke eene verwarring er in het hoofdkwartier heerschte, alwaar de marquis van *Campoverde* geloofde, dat eene afdeeling van 4000 Engelschen in de stad aangekomen was, en de engelsche kommandant had mij verzekerd, dat hij slechts 1000 man, den 9den juni, van Kadix vertrokken, hij zich had; hij wilde ook, dat de troepen, die hij vroeg, nog denzelfden nacht zouden inschepen, en hij kon niet onbewust zijn, dat zulks onmogelijk was, daar ik geene andere middelen had, dan die mij de Engelschen leenden, en deze had ik toen over geene te beschikken.

(Moniteur.)

Op deze vergadering is mede kennis gegeven, dat de inzending der monsters kaardebollen, in het voorgaande jaar met zes dukaten geremuneerd, vrijheid heeft gegeven tot het openen van zijn biljet, en bevonden is te zijn *J. L. Bruijnzeel*, landman onder de heerlijkheid Westkerke, in den eilande van Tholen, departement der Monden van de Schelde.

Bij de maatschappij zijn de volgende nieuwe vragen uitgeschreven:

Aan dengenen, die naauwkeurig opgeeft de soort van dennen, welke, binnen de hollandsche departementen, de beste en meeste harst en teer geeft; alsmede, de beste manier, om de harst en teer te verzamelen en voor gewoon gebruik bekwaam te maken, en daarmede voldoende proeven, met de noodige bewijzen gestaafd, gedaan heeft, eene premie van de gouden medaille of vijf-tig dukaten. Monsters, bewijzen en getuigschriften in te zenden voor of op ultimo september 1812. Deze premie strekt zich uit tot ultimo september 1814.

Aan dengenen, die eene in de hollandsche departementen groeiende plant toekereidt, welke, zoo wel in smaak als in prijs een voldoende vervulmiddel uitmaakt voor eene of meerder meesters in gebruik zijnde chineesche thee-soorten, en hetwelk tevens zonder eenig nadeel voor de gezondheid, tot dagelijksch gebruik kan dienen, en dit met proeven staft, eene premie van de tweede gouden medaille of vijf-en-twintig dukaten. Monsters, bewijzen en getuigschriften in te zenden voor of op ultimo september 1812. Deze premie strekt zich uit tot ultimo september 1814.

Welke stoffen, in de hollandsche departementen gevonden wordende, zouden in plaats van het katoen, ter vervaardiging der lampen-, kaarsen-pitten of licht-lampetten, in alle opzigten het meest voldoende en tot aanmerkelijk geringere prijzen in cauze kaarsen-makerijen kunnen gebruikt worden, en welke is de wijze, om dezelve daartoe in het groot aan te kweeken of te bekomen, dezelve toe te bereiden en in de plaats van het heden gebruikt wordende katoen in algemeen gebruik te brengen? Aan dengenen, die dit met proeven voldoende beantwoordt, wordt uitgelooft eene zilveren medaille en tien dukaten. Monsters, bewijzen en getuigschriften in te leveren voor of op ultimo september 1813. Deze premie strekt zich uit tot ultimo september 1815.

Aan dengenen, die een geschikt middel aan de hand geeft, om het linnen door eenige bereiding geschikt te maken, ten einde daarop even als op het katoen kan worden gedrukt, zoodanig, dat alle kleuren vast blijven en het gedrukte niet afschilfert, en het zelve met proeven staft, de tweede gouden medaille en vijf-en-twintig dukaten, of vijf-tig dukaten. Monsters, bewijzen en ge-

VENTE DE BOIS PROVENANT DE PRISE A GRONINGUE.

On fait savoir que le mercredi 31 juillet 1811 à 10 heures du matin, au lieu ordinaire pour les ventes publiques à Groningue, il sera procédé d'après les ordres de M. le commissaire de marine chargé des prises, des armemens et de l'inscription maritime en Hollande, en présence de M. le receveur des douanes à Groningue, à la vente des bois ci-après désignés, et composant le chargement de la prise *Henrietta Augusta*, capturée par le corsaire français le *Héros du Nord*, armateur M. E. Rouzé, de Dunkerque.

La dite vente est ordonnée conformément aux dispositions des arrêtés des 6 germinal an 8, 17 floréal an 9 et 2 prairial an 11 et sera, faite pour suite et diligence du consignataire de cette prise, savoir:

Nº.	1.	10 poutres bois de sapin, long ensemble.	156	pieds.
	2.	10 dito	206	—
	3.	10 dito	258½	—
	4.	10 dito	258½	—
	5.	10 dito	321	—
	6.	10 dito	329	—
	7.	10 dito	430	—
	8.	10 dito	437½	—
	9.	10 dito	407½	—
	10.	10 dito	465½	—
	11.	10 dito	459½	—
	12.	10 dito	480	—
	13.	12 dito	611½	—
	14.	1 sparre.	35	—

sur 9 poudres d'épaisseur: ensemble 4820½ pieds.

15.	10 schok douves à pipes		
16.	10 dito		
17.	10 dito		
18.	10 dito		
19.	10 dito		
20.	10 dito	de 5 pieds 8 poudres de long, 5½ p.	
21.	10 dito	de large et 2½ p. d'épaisseur.	
22.	10 dito		
23.	10 dito		
24.	10 dito		
25.	10 dito		
26.	6 dito en 43		
27.	10 dito	bouc.	de 4 pieds 6 poudres de long, 5½ poudres
28.	10 dito en 58		de large et 2½ poudres d'épaisseur.
29.	10 schok douves à tonne		
30.	10 dito		
31.	10 dito		
32.	10 dito		
33.	10 dito		
34.	10 dito		
35.	10 dito		
36.	10 dito	de 3 pieds 9 poudres de long, 5 poudres	
37.	10 dito	de large, et 2½ poudres d'épaisseur.	
38.	10 dito		
39.	10 dito		
40.	10 dito		
41.	10 dito		
42.	4 dito en 10		
43.	8 têtes de boucands		
44.	8 dito		
45.	8 dito		
46.	8 dito	de 2 pieds 6 poudres de long, 5½ poudres	
47.	8 dito	de large, et 2½ poudres d'épaisseur.	
48.	8 dito		
49.	8 dito		
50.	6 dito en 51		
51.	3 dito en 6 douves à barils, de 1 pied 11 poudres de long,		
		5½ p. de large et 2½ poud. d'épaisseur.	
52.	12 dito petites à barils de 3 p. 5 p. de long, 4 p. de large et 1½ dito.		
53.	12 dito		
54.	9 dito en 54.		
55.	2 dito	mérains de 3 p. 2 p. de long et 7 à 8 poud.	
56.	1 dito en 39	d'épaisseur.	
57.	78½ muids blé rouge.		
58.	½ paquet de stockvisch.		
59.	5 sacs biscuits de navire.		
60.	2 dito de pois.		
61.	2 dito d'orge.		

Nota. Toutes les douves sont en bois de chêne.

On fera connaître les conditions au moment de la vente et les acquéreurs auront la faculté de prendre des informations chez M. F. Coffyn, Keizersgracht, n°. 13, Amsterdam, et chez M. Eppo Cremers, à Groningue.

KEIZERLIJKE- EN KONINKLIJKE-MARINE.

De schout-bij-nacht *Garrit Verdooren*, chef-militair der 1ste divisie van het maritiem arrondissement Holland, inviteert mita, deze alle de officieren, welke, bij keizerlijk decreet van den 12ten december 1810, in de keizerlijke en koninklijke marine zijn ingelijft geworden, en die tot nog toe huone staat van dienst, in de franche taal en op de franche wijze geredigeerd, niet aan hem of aan de commissie, met de verificatie derzelve belast, hebben toegezonden, hier aan ten spoedigsten, onder kruisband, te voldoen; ten einde dezelve, voor den 7den augustus en voor het defungeren, de commissie kunnen worden gepresenteerd; zullende zij, bij verzuim van dien, zich te wijzen hebben onder nadeligen invloed, die het niet voldoen aan deze verplichting op hun avancement zoude kunnen te weeg brengen, en de verantwoordelijkheid, welke zij zich, hier door, op den hals halen; terwijl intusschen van alle zoodanige, die, uit hoefte van ziekte of andere redenen, hier aan verneemen niet te kunnen voldoen, opgave dezer redenen, onder kruisband, wordt afgewacht; en alle de zulke, welke niet van behoorlijke gedrukte exemplaren en het model voorzien zijn, verzocht worden zich daar toe aan hem chef-militair te adresseren.

Amsterdam, den 18ten juli 1811. De schout-bij-nacht en chef-militair voorn., G. VERDOOREN.

* De stads-franche school te Vollenhoven vacant wordende, noodigt de maire van Vollenhoven zulke onderwijzers uit, die ten minsten den 2den rang in beide de talen, de franche en hollandsche, verkregen hebben: het traktement is f 400.— vast, en f 300.— kunnen door de leerlingen worden gemaakt, of voor een gedeelte uit het school fonds kunnen betaald worden, bovendien vrij huis en hof, geschikt om kost kinderen te kunnen houden; ten dien einde zullen de getuigschriften aan den maire franco worden ingezonden.

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

De provisionele curators in den boedel van *Bart Spruit*, winkelier, en *Cornelia van der Horst*, echtelieden, wonende op den Overtoomschen weg, wijk 8, n°. 77, onder de jurisdictie van Nieuwer-Amstel, roepen op alle crediteuren van voormelden boedel, zoo wel die, welke volgens art. 502 van het wetboek van koophandel, het zij in persoon, het zij door behoorlijke

VERKOOPING VAN HOUT, OVEREENKOMSTIG VAN GEMAAKTEN PRIJS, TE GRONINGE.

Wordt geadverteerd, dat, op woensdag den 31sten juli 1811, ten 10 des morgens, ter gewone plaats voor de openbare verkooppingen te Groningen, op last van den commissaris der marine, belast met de prijzen der verkooppingen en van de maritime inscriptie in Holland, ten overstaan van den ontvanger der douanen, te Groningen, men zal overgaan tot den verkoop van het hier na te melden hout, uitmakende de lading van het prijschip *Henrietta Augusta* gekomen door den franschen kaper le *Héros du Nord*, reeder de heer E. Rouzé, te Doinkerken.

Gemelde verkooping is bevolen, overeenkomstig de bepalingen der bepalingen van den 6den germinal 8ten jaar, 17 floréal 9de jaar, en 2 prairial 11den jaar; zijnde de verdere bestaring en afdoening aan de zorg der geconsigneerd den van dezen prijs overgelaten; te weten:

Nº.	1.	10 denne-houts balken, lang zamen	156	voeten.
	2.	10 dito	206	—
	3.	10 dito	258½	—
	4.	10 dito	258½	—
	5.	10 dito	321	—
	6.	10 dito	329	—
	7.	10 dito	430	—
	8.	10 dito	437½	—
	9.	10 dito	407½	—
	10.	10 dito	465½	—
	11.	10 dito	459½	—
	12.	10 dito	480	—
	13.	12 dito	611½	—
	14.	1 sparre.	35	—

op 9 duimen dikte, zamen 4820½ voeten.

15.	10 schok dnigen tot pijpen,		
16.	10 dito		
17.	10 dito		
18.	10 dito		
19.	10 dito		
20.	10 dito	lang 5 voet 8 duim, breed 5½	
21.	10 dito	en dik 2½ duim.	
22.	10 dito		
23.	10 dito		
24.	10 dito		
25.	10 dito		
26.	6 dito en 43		
27.	10 dito	tabaks-vaten,	lang 4 voet 6 duim, breed 5½
28.	10 dito en 58,		en dik 2½ duim.
29.	10 schok dnigen tot tonnen,		
30.	10 dito		
31.	10 dito		
32.	10 dito		
33.	10 dito		
34.	10 dito		
35.	10 dito		
36.	10 dito	lang 3 voet 9 duim, breed 5½	
37.	10 dito	en dik 2½ duim.	
38.	10 dito		
39.	10 dito		
40.	10 dito		
41.	10 dito		
42.	4 dito en 10		
43.	8 bodams van tabaks-vaten,		
44.	8 dito		
45.	8 dito		
46.	8 dito	lang 2 voet 6 duim, breed 5½	
47.	8 dito	en dik 2½ duim.	
48.	8 dito		
49.	8 dito		
50.	6 dito en 51		
51.	3 dito en 6 dnigen tot vaten, lang 1 voet 11 duim, breed 5½		
		duim, en dik 2½ duim.	
52.	12 dito kleine tot vaten, lang 3 voet 5 duim, breed 4 duim, en 1½		
53.	12 dito		
54.	9 dito en 54.		
55.	2 dito	wagenschot, lang 3 voet 2 duim en 7 ½, 8 duim	
56.	1 dito en 39	dikte.	
57.	78½ mudden roode tarwe.		
58.	½ pak stockvisch.		
59.	5 zakken scheeps-beschuit.		
60.	2 dito erwten.		
61.	2 dito garst.		

NB. Alle de dnigen zijn van eike-hout.

De voorwaarden zullen, tijdens de verkooping, worden bekend gemaakt: de koopers zullen nadere onderrigting kunnen bekomen bij den heer F. Coffyn, op de Keizersgracht, n°. 13, te Amsterdam, en bij den heer Eppo Cremers te Groningen.

Gemagtigden, ingevolge oproeping van 14 juni 11, zich hebben vervoegd tot huize van den mede curator J. Timmer, Hendriksz., en aldaar opgave hebben gedaan van alle zoodanige presentien, als zij tot laste van voormelden boedel vermeenen te hebben, als die, welke tot nog in gebreke zijn gebleven, channe presentien op te geven; om te compareren op dingsdag den 6den augustus, des namiddags ten vijf uren, in eene der vertrekken op het stadhuis dezer stad, alwaar de vierde kamer gewoon is, hare zittingen houden, ten einde, ingevolge art. 503 van het gemelde wetboek, ten overstaan van den regter-commissaris, hunne vorderingen te komen verifiëren en te bevestigen, en daartoe mede te brengen alle zoodanige boeken, papieren en bewijzen, als noodig zullen zijn.

Amsterdam, den 24ten juli 1811. J. TIMMER, HENDRIKSZ., J. H. GROEN.

DIRECTIE STAATSDOMEINEN.

J. Peeneboom, Bz., rentmeester over 's Rijks particuliere goederen, gelegen in de jurisdictie van Huisdunen en de Helder, zal, op autorisatie van den directeur der staatsdomeinen, op den 4den augustus eerstkomende, van de Helder, provisioneel, en acht dagen daarna finaal bij inschrijving aan de steden: de reparatie aan 's Rijks gebouwen.

Deze reparatie zijn begroot op 2520 francs, en kunnen de conditien ter secretarij van de Helder, alsmede bij den rentmeester voornoemd, acht dagen bevooren, gezien en nadere informatie worden bekomen.

THEATRE FRANCAIS SUR L'ERWTEMARKT.

Aujourd'hui, le 25 juillet 1811.

ALINE REINE DE GOLCONDE, opéra en 5 actes, musique de Berton; précédé du JALOUX MALGRE LUI, comédie en 2 actes, en vers.

Dimanche, le 28 juillet 1811.

LAS DEUX GENDRES, comédie en 5 actes, en vers; suivie de MA TANTE AURORE, opéra en 2 actes.